

”Arvid på Hälla”

Thomas och Jeanette Eriksson drev en liten får-farm utanför Uppsala och funderade på att köpa sig ett eget ställe istället för att hyra. Eftersom Thomas mormor och morfar Olle nyligen dött började operation övertalning för att få ungdomarna att ta över familjegården i Åsen, Liden. Priserna gjorde förmodligen sitt men förmodligen också andra orsaker vilket gjorde att man bestämde sig för att dra norrut.

Den 15 juni 2005 gick flyttlasset från Björklinge norr om Uppsala. Då var Arvid fortfarande inte född. Gården ligger i byn Åsen och till den hör 24 - 25 hektar mark och skog vilket är perfekt om man vill föda upp får.

När jag besöker familjen i slutet av maj finns ett 20-tal tackor som tillsammans har fått ca 40 lamm. Lammen väger mellan 35-45 kilo när de slaktas och detta sker hos Sweedish meat. Kvar blir då ungefär hälften som blir mat. Detta småskaliga är inget man livnär sig på utan det är mest en dyrbar hobby och landskapsvård enligt Thomas. Han är utbildad snickare och har tjänstgjort som slöjdlärare i Lidens skola under vintern. Jeanette är för närvarande mammaledig men har tidigare jobbat med charketurier i livsmedelsbutiker, vilket också kan vara en bra grund vid fårskötsel.

Fortsättning sidan 30

Från vä: Moa 6 år, Jeanette, Arvid 11 mån, Thomas, vallhunden Tim 3år och Alva 5år.

Fortsättning från sidan 11

pade som frivilliga i Finland. Tyskarna retirerade och ryssarna anföll åter Estland. En del av fiskerbyn stod i lågor och "Tallin brann som en fackla". Sönerna ville rädda mamman från ryssarna och då fick plötsligt Erna och Rein en möjlighet att utan kostnad få följa med till Finland. Många försökte köpa sig en överskeppningsplats men förvägrades. Erna och Rein fick följa med som tack för den hjälp de bistått med. I en liten skranglig båt trängdes 13 personer. Den var så nedlastad att ett litet misstag hade kunnat bli förödande. I skydd av mörkret gav de sig iväg på kvällen tisdagen den 19 september 1944 från Neeme utanför Tallin över ett lugnt hav. De tog skydd för två ubåtar i mörkret av en ö. Senare visade det sig att det var dessa ubåtar som sänkte ett flyktingfartyg med mestadels kvinnor och barn från Tallin.

Ernas styvmors syster hade sagt att: "Stanna inte i Finland åk till Sverige." Men över detta kunde de intet styra. Någonstans fanns en fungerande organisation som i tysthet ordnade allt. Klockan fem på onsdagsmorgonen den 20 september 1944 kom båten fram till den lilla orten Jollas nära Helsingfors. Det fanns omkring 200 båtar som alla i skydd av mörkret hade kommit från Estland denna natt. Man fick vila sig på gräset, för att sedan när det ljusnat hämtas upp med lastbilar och köras till järnvägsstationen. Ryska spioner fanns överallt så absolut tystnad var påbjuden. De stuvades in i godsvagnar för färd med ett tåg till Raoma vid finska västkusten. Det var tusentals personer som väntade på avfärd till Sverige. Fartyget låg på redden. Fortsättning följer i nästa nummer.

Arne Johansson

Fortsättning från sidan 24

Idag tjänstgör en bagge som heter Håkan men han får snart sällskap av Holger som kommer i samma veva som ni läser detta. Planer finns på att utöka så att en i familjen kan livnära sig på detta.

Hunden Tim verkar lite odisciplinerad men enligt Jeanett går dom båda på kurs för att han skall kunna bli bättre vallhund.

Planer finns också på att eventuellt kunna öppna en gårdsbutik där man säljer allehanda färprodukter. Redan idag säljer man färskinn.

Det känns skönt att ungdomen vill bo och verka på landet och för det öppna landskapet.

*Text och foto:
Töre Löfvenius*

